



Olsztyn, 22 sierpnia 2025 r.

PS-VI.431.3.12.2025.SM

Szanowny Pan
Tomasz Domżański
Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie
w Elblągu

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Kontrolę przeprowadzono w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Elblągu, ul. Komeńskiego 40, 82-300 Elbląg. W okresie objętym kontrolą oraz w okresie prowadzenia kontroli Jednostką kierował pan Tomasz Domżański, który stanowisko Dyrektora Jednostki objął z dniem 1 października 2011 r. **/akta kontroli str. 1-2/.**

Kontrolę przeprowadził zespół pracowników Wydziału Polityki Społecznej Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, w składzie:

Stella Maścianica – główny specjalista, kierująca zespołem pracowników, legitymacja służbowa nr 14/2017, wydana przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego, oraz

Lilla Kondrusik – główny specjalista, legitymacja służbowa nr 46/2018, wydana przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego,

na podstawie pisemnego, imiennego upoważnienia do kontroli nr WK-I.0030.605.2025 z 30 czerwca 2025 r., wydanego przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego.

Termin kontroli: Kontrolę rozpoczęto w dniu 25 lipca 2025 r. i zakończono w dniu 1 sierpnia 2025 r., z wyłączeniem 28 lipca 2025 r.

Kontrola została odnotowana w książce kontroli Jednostki kontrolowanej pod pozycją nr 11.

Zakres kontroli:

- przedmiot kontroli: Realizacja zadań powiatu w zakresie usamodzielniania wychowanków pieczy zastępczej;
- okres objęty kontrolą: od 1 stycznia 2024 r. do dnia zakończenia czynności kontrolnych.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie art. 186 ust. 1 pkt 3 oraz art. 197b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (t.j. Dz.U. z 2025 poz. 49) – dalej jako ustawa wrispz, w związku z zapisami art. 180 pkt. 3, art. 182 ust. 1 oraz art. 140–153 ustawy wrispz, oraz z zapisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. 2024 r. poz. 572 ze zm.) – dalej jako Kpa.

USTALENIA KONTROLI

W treści ustaleń zawartych w wystąpieniu pokontrolnym użyto następujących skrótów:

1. PCPR / Jednostka – co oznacza: Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Elblągu,

2. Dyrektor – co oznacza: Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Elblągu, pana Tomasza Domżałskiego,
3. Kierownik – co oznacza: Kierownika Zespołu ds. Rodzinnej Pieczy Zastępczej – panią Danutę Denkę,
4. Regulamin – co oznacza: obowiązujący w dacie kontroli Regulamin Organizacyjny Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Elblągu,
5. osoba usamodzielniania / wychowanek – co oznacza: osobę opuszczającą po osiągnięciu pełnoletności rodzinę zastępczą, rodzinny dom dziecka bądź placówkę opiekuńczo-wychowawczą, o której mowa w art. 140 ustawy w.r.p.,
6. IPU / program – co oznacza: indywidualny program usamodzielniania, o którym mowa w art. 145 ustawy w.r.p.,
7. wykaz / wykaz osób usamodzielnianych – co oznacza: wykaz osób będących w procesie usamodzielniania w badanym okresie, sporządzony przez kontrolowaną Jednostkę,
8. Obwieszczenia – co oznacza: Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wysokości kwot świadczeń przysługujących rodzinie zastępczej i prowadzącemu rodzinny dom dziecka, wysokości pomocy dla osoby usamodzielnianej oraz wysokości kwot określonych w umowach (obowiązujące w okresie objętym kontrolą),
9. Powiat – co oznacza: Powiat Elbląski.

Ustaleń kontroli dokonano w oparciu o analizę prowadzonej w PCPR dokumentacji (w tym dokumentów powstałych przed 1 stycznia 2024 r., a mających wpływ na działalność Jednostki w zakresie objętym kontrolą) oraz informacje i wyjaśnienia przekazane przez Dyrektora oraz Kierownika, upoważnionego do udzielania informacji i wyjaśnień oraz okazywania dokumentów podczas kontroli i potwierdzania ich za zgodność z oryginałem **/akta kontroli str. 3/**.

Działalność Jednostki w zakresie objętym kontrolą ocenia się **pozytywnie**.

USTALENIA KONTROLI

1. Dokumenty organizacyjne kontrolowanej Jednostki i organizacja pracy w zakresie realizacji zadań związanych z usamodzielnieniem wychowanków pieczy zastępczej

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Elblągu, wyznaczone przez Starostę Elbląskiego na organizatora rodzinnej pieczy zastępczej w Powiecie, działało na podstawie Regulaminu Organizacyjnego Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Elblągu, przyjętego Uchwałą Zarządu Powiatu w Elblągu Nr 77/2018 z dnia 25 września 2018 r., ze zmianami wprowadzonymi Uchwałą Zarządu Powiatu w Elblągu Nr 19/2024 z dnia 27 lutego 2024 r. **/akta kontroli str. 4-48/**.

Kierownik poinformował, że w okresie podlegającym kontroli nie obowiązywało żadne wewnętrzne zarządzenie dotyczące realizacji zadań z zakresu usamodzielnienia wychowanków pieczy zastępczej.

Z Regulaminu wynika, że PCPR realizuje zadania własne i zlecone z zakresu administracji rządowej, określone m.in. ustawą w.r.p. W strukturze organizacyjnej kontrolowanej Jednostki wyodrębniono Zespół ds. Rodzinnej Pieczy Zastępczej, do zadań którego należą m.in. udzielanie osobom opuszczającym rodziny zastępcze, rodzinne domy dziecka i placówki opiekuńczo-wychowawcze pomocy w integracji ze środowiskiem, przyznawanie pomocy pieniężnej osobom usamodzielnianym.

Z pisemnej informacji przedstawionej przez Dyrektora wynika, że zadania dotyczące usamodzielnień wychowanków realizują **/akta kontroli str. 49/**:

- 1 kierownik Zespołu ds. rodzinnej pieczy zastępczej,
- 1 referent,
- 4 koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej,
- 1 specjalista pracy z rodziną,
- 1 pedagog / doradca zawodowy.

2. Usamodzielnienia wychowanków pieczy zastępczej w Powiecie Elbląskim w badanym okresie

Z wykazu, który stanowi **akta kontroli str. 56.** wynika, że w badanym okresie, procesem usamodzielnienia objętych było 47 wychowanków, w tym:

- 11 – którzy opuścili spokrewnione rodziny zastępcze,
- 13 – którzy opuścili niezawodowe rodziny zastępcze,
- 5 – którzy opuścili zawodowe rodziny zastępcze,
- 18 – którzy opuścili placówki opiekuńczo-wychowawcze.

W okresie objętym kontrolą, spośród 47 osób usamodzielnianych:

- 24 korzystały z pomocy na kontynuowanie nauki,
- 14 korzystało z pomocy na usamodzielnienie, 1 odmówiono przyznania pomocy na usamodzielnienie,
- 11 korzystało z pomocy na zagospodarowanie, w tym 4 na terenie innego powiatu,
- 2 korzystały z pomocy psychologicznej,
- 1 korzystała z pomocy prawnej,
- 3 korzystały z pomocy w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych,
- żadna nie złożyła do PCPR wniosku o udzielenie pomocy w uzyskaniu zatrudnienia – w związku z czym nie udzielano takiej pomocy.

Wskazywani przez wychowanków opiekunowie usamodzielnienia to:

- w przypadku 6 wychowanków – pracownik placówki opiekuńczo-wychowawczej,
- w przypadku 8 wychowanków – rodzeństwo,
- w przypadku 6 wychowanków – rodzic biologiczny,
- w przypadku 5 wychowanków – opiekun zastępczy,
- w przypadku 22 wychowanków – inna osoba (narzeczonej, babcia, dziadek, wujek, ciocia, przyjaciółka, ojczym).

Z informacji Kierownika wynika, że osoby usamodzielniane informowane są o tym jak wygląda proces usamodzielnienia oraz jakie przysługują im świadczenia **/akta kontroli str. 49, 51-55/**:

- podczas spotkań z koordynatorami rodzinnej pieczy zastępczej, przed osiągnięciem pełnoletności,
- poprzez zamieszczenie informacji na temat usamodzielnień:
 - na stronie internetowej PCPR (www.pcprelblag.pl),
 - na profilu Facebook PCPR (<https://www.facebook.com/profile.php?id=61558006870209>),
- podczas rozmów dotyczących wskazania opiekuna usamodzielnienia, przy wypełnianiu/składaniu indywidualnego programu usamodzielnienia (informowanie

o przysługujących świadczeniach, formach pomocy, wymaganych dokumentach), rozmów i porad telefonicznych na temat procesu usamodzielnienia,

- poprzez przekazywanie broszury z najważniejszymi informacjami dla osób usamodzielnianych.

Z informacji Kierownika wynika, że PCPR wypłaca świadczenia osobom usamodzielnianym w ustawowych wysokościach, Rada Powiatu Elbląskiego nie podjęła uchwały w sprawie podniesienia wysokości świadczeń, co potwierdziła przedłożona dokumentacja **/akta kontroli str. 49/**.

W 2024 r. na wypłatę świadczeń przysługujących osobom usamodzielnianym Powiat wydatkował środki w wysokości 227 257,11 zł, w tym **/akta kontroli str. 49/**:

- osobom usamodzielnianym opuszczającym rodziny zastępcze, z tego:
 - 75 142,11 zł – pomoc na kontynuowanie nauki,
 - 53 423,00 zł – pomoc na usamodzielnienie,
 - 8 622,00 – pomoc na zagospodarowanie.
- osobom usamodzielnianym opuszczającym instytucjonalną pieczę zastępczą, z tego:
 - 61 395,00 zł – pomoc na kontynuowanie nauki,
 - 26 636,00 zł – pomoc na usamodzielnienie,
 - 2 039,00 zł – pomoc na zagospodarowanie.

W 2025 r. na wypłatę świadczeń przysługujących usamodzielnianym wychowankom Powiat zaplanował środki w wysokości 247 211,00 zł, w tym:

- osobom usamodzielnianym z rodzin zastępczych, z tego:
 - 91 080,00 zł – pomoc na kontynuowanie nauki,
 - 49 955,00 zł – pomoc na usamodzielnienie,
 - 11 360,00 zł – pomoc na zagospodarowanie.
- osobom usamodzielnianym z instytucjonalnej pieczy zastępczej, z tego:
 - 54 648,00 zł – pomoc na kontynuowanie nauki,
 - 29 973,00 zł – pomoc na usamodzielnienie,
 - 10 195,00 zł – pomoc na zagospodarowanie.

3. Realizacja zadań w zakresie usamodzielniania wychowanków pieczy zastępczej i formy udzielonego wsparcia

Oceny wykonania przez kontrolowaną Jednostkę zadań w zakresie usamodzielniania wychowanków pieczy zastępczej dokonano w oparciu o analizę dokumentacji 8 wychowanków z wykazu pod poz.: 2, 7, 11, 16, 18, 26, 29, 37, którzy w okresie podlegającym kontroli objęci byli procesem usamodzielnienia.

a) wskazanie opiekuna usamodzielnienia i opracowywanie indywidualnego programu usamodzielnienia (IPU)

Zgodnie z art. 145 ust. 2 ustawy wrispz, osoba usamodzielniana co najmniej rok przed osiągnięciem pełnoletności wskazuje osobę, która podejmuje się pełnienia funkcji opiekuna usamodzielnienia oraz przedstawia pisemną zgodę tej osoby. Zgodnie z art. 145 ust. 3 ustawy wrispz kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie dokonuje akceptacji opiekuna usamodzielnienia. Ponadto zgodnie z art. 145 ust. 4 ustawy wrispz, osoba usamodzielniana co najmniej na miesiąc przed

osiągnięciem pełnoletności wspólnie z opiekunem usamodzielnienia opracowuje IPU, który następnie zatwierdza kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.

Stwierdzono, że poza wychowankami w wykazie pod poz. 26 i 37, wszyscy terminowo wyznaczyli opiekuna usamodzielnienia, uzyskując jego pisemną zgodę na pełnienie tej funkcji, oraz przedłożyli wyznaczenie opiekuna usamodzielnienia do akceptacji Dyrektora **/akta kontroli str. 57-65/**. Ponadto każdy wychowanek, poza wychowankiem w wykazie pod poz. 37, opracował wspólnie z opiekunem usamodzielnienia IPU i przedłożył go do zatwierdzenia Dyrektora w ustawowo wskazanym terminie.

Stwierdzono, że Dyrektor zaakceptował opiekunów usamodzielnienia oraz zatwierdził IPU w przypadku wszystkich wychowanków, poza wychowankami w wykazie pod poz. 26 i 37. Wychowankowie ci przebywali w rodzinach zastępczych na terenie innych powiatów, a przed umieszczeniem po raz pierwszy w pieczy zastępczej zamieszkiwali na terenie Powiatu. W związku z tym, osobą właściwą do zaakceptowania wyznaczonych przez nich opiekunów usamodzielnienia oraz do zatwierdzenia IPU był Dyrektor PCPR w Elblągu.

Na podstawie analizy dokumentacji i złożonych wyjaśnień ustalono, że:

- 1) **wychowanek w wykazie pod poz. 26** wskazał opiekuna usamodzielnienia, a opiekun usamodzielnienia wyraził zgodę na pełnienie tej funkcji 2 dni po ustawowym terminie **/akta kontroli str. 66-67/**. Wychowanek ten przebywał w rodzinie zastępczej na terenie powiatu ostródzkiego, w związku z czym kontrolujący nie mieli dostępu do jego pełnej dokumentacji. Z wyjaśnień Kierownika oraz dokumentacji dostępnej w PCPR wynika, że opóźnienie spowodowane było stanem zdrowia osoby wyznaczonej na opiekuna usamodzielnienia (konieczność wykonania zabiegu chirurgicznego), w związku z czym wyznaczenie opiekuna i uzyskanie jego zgody nie mogło nastąpić w ustawowym terminie **/akta kontroli str. 68-71/**. W ocenie kontrolujących nastąpiła zatem obiektywna przyczyna uniemożliwiająca wyznaczenie opiekuna usamodzielnienia w ustawowym terminie, ponadto opóźnienie to było nieznaczne. Przesłanie wyznaczenia opiekuna usamodzielnienia nie miało negatywnego wpływu na proces usamodzielnienia wychowanka oraz postępowanie PCPR w sprawie udzielenia mu stosownej pomocy **/akta kontroli str. 69/**.

Ponadto stwierdzono, że w dokumentacji brak było potwierdzenia, że Dyrektor PCPR w Elblągu zaakceptował opiekuna usamodzielnienia i zatwierdził IPU tego wychowanka. Akceptacji opiekuna usamodzielnienia i zatwierdzenia IPU dokonał jedynie dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Ostródzie, tj. właściwego ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej, w której przebywał wychowanek **/akta kontroli str. 66, 72-77/**. W wyjaśnieniach Kierownik wskazał, że *„Zgodnie z procedurą, wybór opiekuna powinien zostać zaakceptowany przez dyrektora PCPR właściwego do ponoszenia wydatków na usamodzielnienie w tym przypadku dyrektora PCPR w Elblągu. W 2017 roku akceptacja ta formalnie nie została dokonana przez naszego dyrektora, co wynikało z przeoczenia, a w dokumentacji znajdował się wyłącznie podpis dyrektora PCPR w Ostródzie. (...) w 2017 roku wychowanek pieczy zastępczej, zgodnie z art. 145 ust. 1 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, sporządził Indywidualny Program Usamodzielnienia (IPU) w ustawowym terminie, we współpracy z opiekunem usamodzielnienia. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, zatwierdzenie IPU należy do kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na*

kontynuowanie nauki i usamodzielnienie, czyli naszej jednostki. W 2017 roku formalne zatwierdzenie IPU nie zostało dokonane, jednak w późniejszym okresie przy okazji modyfikacji dokumentu został on zatwierdzony przez dyrektora naszego PCPR w Elblągu, co potwierdza jego ważność i obowiązywanie” /akta kontroli str. 68-70/.

Na podstawie dokumentacji stwierdzono, że modyfikacje IPU dokonywane przez wychowanka zatwierdzone już były przez Dyrektora /akta kontroli str. 78-84/. Brak jest jednak dowodów na to, że Dyrektor w jakikolwiek sposób poinformował wychowanka o podjętej decyzji w sprawie akceptacji opiekuna usamodzielnienia i zatwierdzenia IPU. Uchybienia te nie przyniosły negatywnych skutków dla wychowanka, gdyż w badanym okresie Dyrektor przyznał mu pomoc na usamodzielnienie, w uzasadnieniu decyzji wskazując, że wychowanek posiada IPU zatwierdzone przez Dyrektora /akta kontroli str. 85-106/,

- 2) **wychowanek w wykazie pod poz. 37** wskazanie opiekuna usamodzielnienia oraz jego zgodę na pełnienie tej funkcji przekazał do PCPR w Elblągu – 14 miesięcy po ustawowym terminie, natomiast opracowany wspólnie z opiekunem usamodzielnienia IPU – 3 miesiące po ustawowo określonym terminie /akta kontroli 107-111/. Wychowanek ten przebywał w rodzinie zastępczej na terenie powiatu mrągowskiego, w związku z czym kontrolujący nie mieli dostępu do jego pełnej dokumentacji. W dokumentacji wychowanka dostępnej w PCPR nie było również żadnych informacji, z których wynikałoby, czy wystąpiły szczególne okoliczności uzasadniające przekroczenie terminów. Dyrektor w wyjaśnieniach poinformował: *„Nasza jednostka podjęła działania w celu ustalenia przyczyn niezłożenia IPU oraz opiekuna usamodzielnienia w terminie. Skontaktowaliśmy się telefonicznie z PCPR w Mrągowie, aby wyjaśnić okoliczności. Uzyskaliśmy informację, że zarówno osoba usamodzielniana, jak i rodzina zastępcza byli poinformowani o obowiązku złożenia dokumentów oraz o wymaganych terminach. Pracownicy PCPR Mrągowo wyrazili zdziwienie zaistniałą sytuacją, podkreślając, że rodzina zastępcza była świadoma tych wymagań.” /akta kontroli str. 112-113/.*

W dokumentacji brak było jednak dowodów na to, że PCPR kontaktował się z PCPR w Mrągowie bądź też wychowankiem w celu ustalenia przyczyn przesłania informacji o wyznaczeniu opiekuna usamodzielnienia i IPU z tak dużym opóźnieniem. W dokumentacji brak było również potwierdzenia decyzji Dyrektora w sprawie akceptacji opiekuna usamodzielnienia wskazanego przez wychowanka i zatwierdzenia IPU. Z wyjaśnień Dyrektora złożonych w tej sprawie wynika, że nie zaakceptował opiekuna usamodzielnienia wskazanego przez wychowanka oraz nie zatwierdził IPU z powodu przesłania przez wychowanka tych dokumentów po terminie /akta kontroli str. 112-113/. W dokumentacji brak jest dowodów na to, że Dyrektor poinformował wychowanka o swojej decyzji w sprawie akceptacji opiekuna usamodzielnienia i zatwierdzenia IPU. Wychowanek w związku z nieposiadaniem zatwierdzonego IPU nie otrzymał pomocy na usamodzielnienie, co zostało szczegółowo opisane w pkt 3 c) wystąpienia.

Stwierdzono zatem uchybienia polegające na braku realizacji przez Dyrektora obowiązku zaakceptowania opiekunów usamodzielnienia oraz zatwierdzenia IPU, w przypadku wychowanków w wykazie pod poz. 26 i 37. W obu przypadkach Dyrektor w żaden sposób nie wyraził i nie udokumentował swojej decyzji w kwestii akceptacji opiekunów usamodzielnienia i zatwierdzenia IPU. Z dokumentacji nie wynika też, że Dyrektor poinformował wychowanków o podjętej w tych sprawach

decyzji. Wychowankowie mogli zatem nie posiadać wiedzy i pewności, czy wskazany przez nich opiekun usamodzielnienia został zaakceptowany, a IPU zatwierdzony przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.

Udzielono Dyrektorowi i Kierownikowi bieżącego instruktażu w tym zakresie.

Uznano zatem, że poza przypadkiem wychowanków w wykazie pod poz. 26 i 37, osoby wskazane przez wychowanków na opiekunów usamodzielnienia spełniały warunki, o których mowa w art. 145 ust. 3 ustawy wrispz. Ustalono ponadto, że wychowankowie (w wykazie pod poz. 2, 7, 16, 18) w trakcie realizacji procesu usamodzielnienia dokonywali zmian opiekunów, każdorazowo uzyskując ich zgodę na pełnienie tej funkcji oraz akceptację Dyrektora.

W analizowanych przypadkach treść IPU była zgodna z art. 145 ust. 1 ustawy wrispz, gdyż określały one:

- zakres współdziałania osoby usamodzielnianej z opiekunem usamodzielnienia,
- sposób uzyskania przez osobę usamodzielnianą wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych, pomocy w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych oraz w podjęciu przez osobę usamodzielnianą zatrudnienia.

Ponadto IPU zawierały szczegółowe informacje na temat usamodzielnianego wychowanka m.in.: jego dane osobowe i informacje o nim, dane osobowe opiekuna usamodzielnienia, informacje o pobycie wychowanka w pieczy zastępczej, informacje o tym do czego zobowiązuje się osoba usamodzielniana, opiekun usamodzielnienia oraz pracownik PCPR, realizujący zadania z zakresu usamodzielnień **/akta kontroli str. 114-135/**.

Ustalono, że co do zasady wychowankowie wspólnie z opiekunami usamodzielnienia modyfikowali IPU, w związku ze zmianą sytuacji życiowej, stosownie do art. 145 ust. 6 ustawy wrispz. Dyrektor, zgodnie z art. 145 ust. 6 a ustawy wrispz zatwierdzał zmiany dokonane w IPU **/akta kontroli str. 136-138/**. Stwierdzono jednak, że niektórzy wychowankowie składali oświadczenie o istotnej zmianie w sytuacji życiowej, nie dokonując jednocześnie stosownych zmian w IPU. W ramach bieżącego instruktażu wskazano Dyrektorowi i Kierownikowi, że zasadne jest w takich sytuacjach zobowiązywanie wychowanków do zmodyfikowania IPU.

Zgodnie z art. 145 ust 5 ustawy wrispz kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie informuje powiat właściwy ze względu na planowane miejsce osiedlenia się osoby usamodzielnianej o zamiarze osiedlenia się tej osoby w miejscowości wskazanej w indywidualnym programie usamodzielnienia oraz przesyła mu kopię tego programu i informacje o opiekunie usamodzielnienia. Kontrolujący nie mieli możliwości sprawdzenia jak PCPR realizuje ten obowiązek, gdyż w badanym okresie w IPU oraz modyfikacjach IPU wychowanków brak było informacji, że zamierzają osiedlić się na terenie innego powiatu.

Ustalono, że IPU podpisywany był wyłącznie przez opiekuna usamodzielnienia, z którym wychowanek go opracowywał. W przypadku, gdy dochodziło do zmiany opiekuna usamodzielnienia, wychowanek nie modyfikował IPU, a nowy opiekun nie podpisywał ustaleń zawartych w IPU, ani też nie oświadczał, że znane mu są ustalenia IPU. Biorąc pod uwagę obowiązki, jakie na opiekuna usamodzielnienia nakładają przepisy ustawy wrispz, w opinii kontrolujących, zasadne jest uzyskanie pisemnego potwierdzenia, że nowy opiekun usamodzielnienia zapoznał się z założeniami IPU i je akceptuje. Jest to niezwykle istotne, gdyż to właśnie opiekun usamodzielnienia ma w głównej mierze wspierać

wychowanka w realizacji IPU. Praktyka ta może mieć znaczący wpływ na skuteczność procesu usamodzielnienia. W powyższym zakresie Dyrektorowi i Kierownikowi udzielono bieżącego instruktażu.

Z przedłożonych informacji wynika, że w okresie objętym kontrolą 1 wychowanek przerwał realizację IPU i proces usamodzielnienia, ze względu na przerwanie nauki **/akta kontroli str. 50/**.

Po zakończeniu realizacji indywidualnego programu usamodzielnienia osoba usamodzielniania wraz z opiekunem usamodzielnienia oraz kierownikiem powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie, stosownie do zapisów art. 145 ust. 7 ustawy wripsz dokonują oceny końcowej procesu usamodzielnienia.

Na podstawie przeprowadzonej analizy dokumentacji wychowanków w wykazie pod poz. 18 i 26 ustalono, że w związku ze zbliżającym się terminem zakończenia realizacji procesu usamodzielnienia PCPR wysyła do osoby usamodzielnianej pismo z prośbą o dokonanie wraz z opiekunem usamodzielnienia oceny końcowej procesu usamodzielnienia, na przygotowanym przez PCPR druku pn. „Zakończenie i ocena końcowa procesu usamodzielnienia”. Stwierdzono, że wychowanek w wykazie pod poz. 18 dokonał wraz z opiekunem usamodzielnienia oceny końcowej procesu usamodzielnienia na przesłanym przez PCPR druku, który następnie podpisali również Dyrektor oraz pracownik PCPR realizujący zadania z zakresu usamodzielnień. Do wychowanka w wykazie pod poz. 26 PCPR wysłał pismo z prośbą o dokonanie oceny końcowej procesu usamodzielnienia na przygotowanym przez PCPR druku, jednakże wychowanek ten nie dokonał jej jeszcze do czasu, w którym realizowano kontrolę **/akta kontroli str. 139-143/**.

b) przyznawanie pomocy na kontynuowanie nauki

W badanym okresie pomoc na kontynuowanie nauki z PCPR otrzymywało 24 wychowanków **/akta kontroli str. 56/**.

W poddanych analizie przypadkach, pomoc na kontynuowanie nauki przyznawana była na wniosek wychowanków. Zostały spełnione przesłanki do przyznania tej pomocy: osoby usamodzielniane przebywały w pieczy zastępczej przez okres uprawniający je do otrzymania tego świadczenia, zgodnie z art. 141 ustawy wripsz oraz miały zatwierdzony IPU, zgodnie z art. 145 ust. 1 ustawy wripsz. Wszystkie osoby usamodzielniane, którym PCPR wypłacał świadczenie, uczyły się w placówkach wskazanych w art. 146 ust 1 ustawy wripsz. Fakt uczenia się wychowankowie potwierdzali dostarczając aktualne zaświadczenia o kontynuowaniu nauki ze szkół, do których uczęszczali – co do zasady dwa razy w roku na początku każdego semestru **/akta kontroli str. 50/**. W przypadku niedostarczenia przez wychowanka zaświadczenia ze szkoły bądź wątpliwości, czy nadal kontynuuje on naukę, PCPR z wzywał wychowanka do przedłożenia zaświadczenia lub z urzędu występował z wnioskiem o udostępnienie danych celem zweryfikowania dalszych uprawnień do wypłaty tego świadczenia **/akta kontroli str. 144-151/**.

Decyzje administracyjne, które poddano analizie zawierały wszystkie wymagane elementy, o których mowa w art. 107 § 1 Kpa, podpisane były przez osoby uprawnione – Dyrektora bądź Kierownika, zespołowi kontrolerów przedstawiono do wglądu stosowne upoważnienia. Wydawane były zgodnie z żądaniem strony. Wysokość pomocy na kontynuowanie nauki była zgodna z obowiązującymi przepisami, w przypadkach tego wymagających decyzje były zmieniane, zgodnie z zapisami Obwieszczeń. Decyzje doręczane były wychowankom skutecznie – wysyłano je za zwrotnym potwierdzeniem odbioru bądź wychowankowie odbierali je osobiście. Wszystkie analizowane postępowania zakończono w terminie określonym w art. 35 § 3 Kpa, tj. w ciągu miesiąca od dnia

złożenia wniosku. Pomoc na kontynuowanie nauki przyznawana była na czas trwania nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez osobę usamodzielnianą 25-go roku życia **/akta kontroli str. 152-163, 184-195/**.

W okresie podlegającym kontroli nie wydano decyzji odmownej w zakresie przyznania pomocy na kontynuowanie nauki.

W dwóch spośród analizowanych przypadków (poz. nr 7, 16 w wykazie), decyzje o przyznaniu pomocy na kontynuowanie nauki zostały uchylone, ponieważ wychowankowie poinformowali PCPR o zakończeniu nauki, przy czym wychowankowi w wykazie pod poz. 7 po ponownym podjęciu przez niego nauki przyznano pomoc na kontynuowanie nauki **/akta kontroli str. 164-183/**.

Przedłożone kontrolującym potwierdzenia dokonania przelewów potwierdziły, że pomoc na kontynuowanie nauki w badanym okresie wypłacano zgodnie z wnioskami i wydanymi decyzjami, na rachunki bankowe wskazane przez wychowanków.

c) przyznawanie pomocy na usamodzielnienie

W okresie objętym kontrolą pomoc na usamodzielnienie otrzymało 14 wychowanków **/akta kontroli str. 56/**.

Analizie poddano dokumentację 4 wychowanków, którzy wnioskowali o udzielenie im pomocy na usamodzielnienie, z czego wychowankom w wykazie pod poz. 2, 16, 18 przyznano pomoc na usamodzielnienie, natomiast wychowance w wykazie pod poz. 37 odmówiono przyznania pomocy.

Ustalono, że w przypadku wychowanków, którzy otrzymali pomoc przyznano im ją na ich pisemny wniosek. Zostały spełnione przesłanki do przyznania tej pomocy: osoby usamodzielniane przebywały w pieczy zastępczej przez okres uprawniający je do otrzymania tego świadczenia, zgodnie z art. 141 ustawy w.r.p. oraz miały zatwierdzony IPU, zgodnie z art. 145 ust. 1 ustawy w.r.p. Wydawane były zgodnie z żądaniem strony, wysokość pomocy na usamodzielnienie była zgodna z obowiązującymi przepisami.

Wszystkie decyzje administracyjne przyznające pomoc jak również decyzja o odmowie przyznania pomocy, zawierały wymagane elementy, o których mowa w art. 107 § 1 Kpa. Decyzje podpisane były przez osoby uprawnione i doręczone wychowankom skutecznie. Wszystkie analizowane postępowania zakończono w terminie określonym w art. 35 § 3 Kpa, tj. w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku **/akta kontroli str. 196-228/**.

Przedłożone kontrolującym potwierdzenia dokonania przelewów potwierdziły, że pomoc na usamodzielnienie wypłacano zgodnie z wnioskami i wydanymi decyzjami, na rachunki bankowe wskazane przez wychowanków, poza wypłatą pomocy wychowankowi w wykazie pod poz. 18. W tym przypadku pomoc przekazano na konto bankowe wychowanka o 1 dzień później niż zostało to określone w rozstrzygnięciu decyzji przyznającej pomoc. Z wyjaśnień Kierownika w sprawie tego uchybienia wynika, że *„Wypłata świadczenia z tytułu usamodzielnienia dla wychowanka zgodnie z treścią decyzji, powinna zostać zrealizowana w dniu 10 października 2024 r. Z uwagi na trwający w tym czasie proces przekazywania obowiązków pomiędzy pracownikami (jeden z nich, który odpowiadał za wypłatę świadczenia był w trakcie zakończenia stosunku pracy), wypłata ta została omyłkowo pominięta i zrealizowana z jednodniowym opóźnieniem 11 października 2024 r. Opóźnienie to miało charakter jednorazowy i wynikało z niedopatrzania podczas przekazywania stanowiska. Nie miało ono wpływu na wysokość wypłaconego świadczenia ani na prawa osoby usamodzielnianej.*

Dołożono starań, aby wypłata została zrealizowana niezwłocznie po stwierdzeniu opóźnienia” /akta kontroli str. 229-235/.

W związku tym, że był to jednostkowy przypadek, gdyż co do zasady wszystkie pozostałe świadczenia wypłacano w terminie określonym w decyzji, a samo opóźnienie było nieznaczne, odstąpiono od wydania zalecenia w tym zakresie. Udzielono bieżącego instruktażu Dyrektorowi i Kierownikowi, by środki finansowe przekazywać osobom usamodzielnianym zgodnie z wydanymi decyzjami.

Pomoc na usamodzielnienie, stosownie do art. 149 ust. 2 ustawy w.r.p., wypłacano wychowankom nie później niż do ukończenia przez nich 26 roku życia.

W przypadku wychowanka wykazie pod poz. 37, któremu odmówiono przyznania pomocy na usamodzielnienie ustalono, że przebywał on w rodzinie zastępczej na terenie powiatu mrągowskiego. Przed umieszczeniem po raz pierwszy w pieczy zastępczej zamieszkiwał na terenie Powiatu, w związku z czym właściwym do przyznania mu pomocy na usamodzielnienie był PCPR.

Wychowanek złożył stosowny wniosek o przyznanie pomocy w PCPR. Decyzja o odmowie przyznania pomocy, zawierała wszystkie wymagane elementy, o których mowa w art. 107 § 1 Kpa, podpisana była przez osobę uprawnioną i doręczono ją wychowankowi skutecznie. Postępowanie zakończono w terminie określonym w art. 35 § 3 Kpa., tj. w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku. Z uzasadnienia decyzji wynika, że PCPR odmówił przyznania wychowankowi pomocy na usamodzielnienie, ponieważ wyznaczenie opiekuna usamodzielnienia oraz IPU przesłał do PCPR po ustawowo wskazanym terminie (co opisano już szczegółowo w pkt 3 a) wystąpienia), bez podania szczególnych okoliczności uzasadniających dokonanie tych czynności po terminie. W związku z tym, wyznaczenie opiekuna usamodzielnienia oraz IPU nie zostały zaakceptowane i zatwierdzone przez Dyrektora, a zgodnie z art. 145 ust. 1 ustawy w.r.p. jednym z warunków przyznania pomocy na usamodzielnienie jest posiadanie przez osobę usamodzielnianą IPU zatwierdzonego przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie. Wychowanek wniósł odwołanie od tej decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Elblągu, które utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję. Dodatkowo Dyrektor poinformował: „Z naszej strony rozważaliśmy zapis art. 145 ust. 8 ustawy, który mówi, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach pomoc na kontynuowanie nauki i na usamodzielnienie może być przyznana osobie usamodzielnianej, której indywidualny program usamodzielnienia został zatwierdzony po terminie określonym w art. 145 ust. 4. Niestety, w świetle uzyskanych informacji od PCPR w Mrągowie, nie stwierdzono istnienia przesłanek uzasadniających zastosowanie tego przepisu” /akta kontroli str. 107-113, 236-258/.

W przedłożonej dokumentacji nie było jednak dowodu na to, że PCPR podejmował działania wskazane w wyjaśnieniu.

Zgodnie z art. 145 ust. 2 i 4 ustawy w.r.p. wyznaczenie opiekuna usamodzielnienia i opracowanie IPU należy do zadań osoby usamodzielnianej i opiekuna usamodzielnienia. Jednakże należy mieć tu na względzie również zapis art. 180 pkt 3 ustawy w.r.p., zgodnie z którym do zadań własnych powiatu należy organizowanie wsparcia osobom opuszczającym pieczę zastępczą poprzez wspieranie ich procesu usamodzielnienia. Wprawdzie, w związku z tym że wychowanek przebywał w rodzinie zastępczej na terenie powiatu mrągowskiego, obowiązek wspierania go w procesie usamodzielnienia leżał głównie w gestii PCPR w Mrągowie. Jednakże PCPR w Elblągu, jako właściwe do dokonania akceptacji opiekuna usamodzielnienia i zatwierdzenia IPU oraz do udzielenia pomocy kontynuowanie

nauki i usamodzielnienie jest również włączone w realizację procesu usamodzielnienia wychowanka i w ocenie kontrolujących zobowiązane jest tym samym do wspierania tego procesu.

Udzielano Dyrektorowi i Kierownikowi bieżącego instruktążu w tym zakresie.

d) przyznawanie pomocy na zagospodarowanie

W badanym okresie pomoc na zagospodarowanie otrzymało 11 wychowanków, w tym 4 w innym powiecie, właściwym ze względu na miejsce osiedlenia się.

Analizie poddano teczki 3 wychowanków (w wykazie pod poz. 7, 18, 29), którzy otrzymali pomoc na zagospodarowanie.

Ustalono, że wychowanek w wykazie pod poz. 18 pomoc na zagospodarowanie otrzymał z innego powiatu, w związku z czym dokumentacja dotycząca przyznania mu tej pomocy nie była dostępna w PCPR. Na podstawie analizy dokumentacji 2 pozostałych wychowanków ustalono, że pomoc na zagospodarowanie przyznano im na ich wnioski. Zostały spełnione przesłanki do przyznania tej pomocy: osoby usamodzielniane przebywały w pieczy zastępczej przez okres uprawniający je do otrzymania tego świadczenia, zgodnie z art. 141 ustawy wrispz oraz miały zatwierdzony IPU, zgodnie z art. 145 ust. 1 ustawy wrispz. Pomoc została przyznana osobom usamodzielnianym przed ukończeniem przez nie 26 roku życia.

Decyzje administracyjne, przyznające pomoc na zagospodarowanie zawierały wszystkie wymagane elementy, o których mowa w art. 107 § 1 Kpa, podpisane były przez osoby uprawnione. Wydane były zgodnie z żądaniem strony, a wysokość przyznanej pomocy była zgodna z obowiązującymi przepisami. Wszystkie analizowane postępowania zakończono w terminie określonym w art. 35 § 3 Kpa, tj. w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku. Decyzje doręczono wychowankom skutecznie **/akta kontroli str. 259-268/**.

Na podstawie wydanych decyzji oraz potwierdzeń dokonania przelewów stwierdzono, że wychowankowi w wykazie pod poz. 29 pomoc na zagospodarowanie przyznano i wypłacono w formie wypłaty jednorazowej, na jego rachunek bankowy, zgodnie z wnioskiem i wydaną decyzją. Jednocześnie zobowiązano go do przedstawienia paragonów/rachunków/faktur jako dowodu zapłaty za wskazane we wniosku rzeczy na zagospodarowanie.

W przypadku wychowanka w wykazie pod poz. 7, któremu przyznano pomoc na zagospodarowanie w formie rzeczowej, w rozstrzygnięciu decyzji wskazano wysokość przyznanej pomocy oraz zobowiązano wychowanka do przedstawienia przez niego w określonym terminie paragonu/rachunku/faktury, stanowiących dowód zapłaty za rzecz wskazaną we wniosku na zagospodarowanie. Na podstawie potwierdzenia wykonania przelewu stwierdzono, że PCPR przekazał środki finansowe określone w decyzji na rachunek bankowy firmy produkcyjno-handlowo-usługowej, jako zapłatę za meble znajdujące się na fakturze VAT przedłożonej przez wychowanka. Stwierdzono zatem, że pomoc została zrealizowana niezgodnie z rozstrzygnięciem decyzji. Kontrolujący zwrócili się zapytaniem o przyczynę powstania tego uchybienia. Kierownik poinformował, że: „*W wydanej decyzji wskazano, że świadczenie z tytułu zagospodarowania zostanie zrealizowane w formie rzeczowej. Jednakże w sentencji decyzji nie doprecyzowano, że wypłata zostanie dokonana bezpośrednio na rachunek bankowy firmy wskazanej w przedstawionej przez osobę usamodzielnianą fakturze/rachunku. W związku z powyższym konieczne jest wprowadzenie zmiany w treści sentencji decyzji, polegającej na uzupełnieniu informacji dotyczącej sposobu realizacji*

świadczenia tj. wypłaty na konto podmiotu realizującego zakup wskazany przez osobę usamodzielnianą” /akta kontroli str. 269-286/.

Rozstrzygnięcie jest jednym z najważniejszych, immanentnych składników decyzji, który kształtuje prawa i obowiązki strony i musi w związku z tym być jednoznaczny i precyzyjny. Konieczność szczegółowego sformułowania sentencji decyzji ma niebagatelne znaczenie dla strony postępowania. Jeśli bowiem decyzja rozstrzyga sprawę zainicjowaną np. wnioskiem strony, to strona ta musi mieć pewność tego, czy i w jakim zakresie skarżyć ewentualnie rozstrzygnięcie organu. W związku z tym musi w sposób jak najdokładniejszy określać przedmiot sprawy, którego dotyczy.

W związku z tym, że była to jednostkowa sytuacja, gdyż wszystkie inne poddane analizie decyzje przyznające różne formy pomocy osobom usamodzielnianym zawierały precyzyjne określenie w jaki sposób zostanie zrealizowana pomoc i wypłacano ją zgodnie z decyzjami, a stwierdzone uchybienie nie miało negatywnego skutku dla osoby usamodzielnianej, odstąpiono od wydania zalecenia.

Udzielono w tym zakresie Dyrektorowi i Kierownikowi bieżącego instruktażu.

W okresie podlegającym kontroli nie wydano decyzji odmownej w sprawie udzielenia pomocy na zagospodarowanie.

e) udzielanie pomocy w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych i zatrudnienia

Z informacji przekazanej przez Kierownika wynika, że informacje o możliwości skorzystania w pomocy w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych i zatrudnienia przekazywane są osobom usamodzielnianym podczas bieżących rozmów, a także zamieszczane na stronie internetowej i profilu Facebook PCPR oraz w broszurze informacyjnej.

W okresie podlegającym kontroli 2 osobom usamodzielnianym, uczestniczącym w projekcie realizowanym przez PCPR pn. „Lepszy Start w dorosłe życie”, zapewniono możliwość zamieszkania w mieszkaniu treningowym. Było to wsparcie udzielone na wniosek /akta kontroli str. 287-290/.

Stwierdzono, że w okresie podlegającym kontroli żaden z wychowanków nie zwrócił się z wnioskiem do PCPR o udzielenie pomocy w uzyskaniu zatrudnienia. Z informacji przedłożonej przez Kierownika wynika, że osobom usamodzielnianym z placówek opiekuńczo-wychowawczych wsparcia w uzyskaniu zatrudnienia udzielał dyrektor dwóch placówek opiekuńczo-wychowawczych funkcjonujących na terenie Powiatu /akta kontroli str. 291-292/.

f) zapewnianie pomocy prawnej i psychologicznej

Z informacji przekazanej przez Kierownika wynika, że PCPR zapewnia wszystkim osobom usamodzielnianym możliwość korzystania z poradnictwa i wsparcia psychologa zatrudnionego w PCPR. Informacja o tej formie pomocy przekazywana jest wychowankom: podczas spotkań związanych z opracowaniem i realizacją IPU, telefonicznie lub mailowo, w formie ogłoszeń w siedzibie PCPR oraz na stronie internetowej, poprzez broszury informacyjne dostępne w PCPR. Wsparcie psychologiczne może obejmować zarówno bieżącą pomoc w rozwiązywaniu problemów osobistych, jak i działania długofalowe wspierające proces usamodzielnienia /akta kontroli str. 293/.

W okresie podlegającym kontroli z pomocy psychologicznej korzystały 2 osoby usamodzielniane, uczestniczące w projekcie pn. „Lepszy Start w dorosłe życie”, realizowanym przez PCPR. Było to wsparcie indywidualne, udzielane zgodnie ze zgłaszanymi potrzebami /akta kontroli str. 50, 56/. Wychowanka z wykazu pod poz. 14 została umówiona do psychologa PCPR, nie stawiła się jednak na umówioną wizytę.

PCPR nie zapewnia pomocy prawnej we własnym zakresie, informuje natomiast wychowanków o możliwości skorzystania z bezpłatnej pomocy prawnej w Starostwie Powiatowym w Elblągu. W badanym okresie z pomocy prawnej w tej formie skorzystała osoba usamodzielniana w wykazie pod poz. 38. Osoba ta została skierowana przez PCPR do prawnika zatrudnionego w Starostwie Powiatowym w Elblągu w celu uzyskania szczegółowych informacji i porady w zakresie przysługujących jej praw i zapewnienia jej rzetelnego i fachowego wsparcia w podjęciu ewentualnych kroków prawnych **/akta kontroli str. 294/**.

g) inne formy wsparcia

Z informacji Kierownika wynika, że **/akta kontroli str. 50/**:

- od września 2024 r. PCPR realizuje projekt pn. „*Lepszy Start w dorosłe życie*”, w ramach którego zaplanowano różne formy pomocy m. in. dla osób usamodzielnianych, takie jak: wsparcie specjalistyczne (pedagoga, psychologa, doradcy zawodowego, mediatora, socjoterapeuty, animatora, coacha), warsztaty i zajęcia edukacyjno-terapeutyczne,
- utworzenie mieszkania treningowego dla 2 wychowanków opuszczających instytucjonalną pieczę zastępczą,
- pomoc w zorganizowaniu zbiórki mebli/sprzętów niezbędnych do wyposażenia mieszkania osoby usamodzielnianej.

UWAGI I WNIOSKI

Na podstawie przeprowadzonych czynności kontrolnych wnioskować można, że poza stwierdzonymi uchybieniami, które były sporadyczne i nie miały wpływu na kontrolowaną działalność, kontrolowana Jednostka prawidłowo realizowała ustawowe zadania w zakresie udzielania pomocy i wsparcia osobom usamodzielnianym.

Kontrola wykazała potrzebę dokumentowania decyzji Dyrektora w sprawie akceptacji opiekunów usamodzielnienia wskazanych przez osoby usamodzielniane oraz zatwierdzania ich IPU. Decyzje w tych sprawach powinny być każdorazowo jasno wyrażone przez Dyrektora i udokumentowane. O decyzjach tych powinny być poinformowane osoby usamodzielniane zwłaszcza, gdy Dyrektor odmawia zaakceptowania opiekuna usamodzielnienia i zatwierdzenia IPU. Posiadanie IPU zatwierzonego przez właściwego kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie jest bowiem jednym z warunków, który osoba usamodzielniana musi spełnić, by uzyskać pomoc na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.

Jest to szczególnie istotne w przypadku wychowanków przebywających w pieczy zastępczej na terenie innych powiatów, gdyż nie mają oni bieżącego, bezpośredniego kontaktu z pracownikami PCPR, podczas którego mogliby chociażby w sposób nieformalny pozyskać wiedzę na ten temat od pracowników PCPR.

ZALECENIE POKONTROLNE

W związku ze stwierdzonymi uchybieniami, działając w oparciu o art. 197d ust. 1 ustawy wripsz, wnoszę o podjęcie przez Dyrektora, jako osobę odpowiedzialną za ich powstanie stosownych działań, mających na celu ich wyeliminowanie oraz realizację następującego zalecenia:

1. Dokumentować decyzję Dyrektora w sprawie akceptacji opiekuna usamodzielnienia bądź jej braku. O decyzji podjętej w tej sprawie informować osobę usamodzielnianą.
2. Dokumentować decyzję Dyrektora o zatwierdzeniu bądź odmowie zatwierdzenia IPU. O decyzji podjętej w tej sprawie informować osobę usamodzielnianą.
3. Wdrożyć instruktaż przekazany podczas kontroli.

POUCZENIE

Stosownie do art. 197 d ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej kontrolowanej Jednostce przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego i/lub zawartych w nim zaleceń pokontrolnych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego wraz zaleceniami. W przypadku niezgłoszenia zastrzeżeń, proszę o poinformowanie Wojewody o realizacji zaleceń pokontrolnych, w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia.

Kierownik kontrolowanej jednostki może w każdym czasie wycofać złożone do wystąpienia pokontrolnego zastrzeżenia. Wycofane zastrzeżenia pozostawia się bez rozpatrzenia.

Z up. WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Piotr Duda

ZASTĘPCA DYREKTORA

Wydziału Polityki Społecznej

Zespół kontrolujących:

Stella Maścianica – główny specjalista

Lilla Kondrusik – główny specjalista